

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] indítványozó a Tisztelt Alkotmánybíróság elé terjesztett, **IV/1039-1/2016.** ügyszámú alkotmányjogi panaszomat az Alkotmánybíróság tájékoztatásában foglaltaknak megfelelően

kiegészítem, illetve hiányosságait pótolom

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1039-2/2016.
Érkezett:	2016 JÚL 19.
Béldány:	Alkotmánybíróság elé terjesztett, tájékoztatásában
Melléklet:	db 1

korábban csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján az alábbiak szerint.

I.

Tisztelettel előadom, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában elsődlegesen a tulajdonhoz való jogának (Alaptörvény XIII. cikk (1) bek.), továbbá a tisztességes eljáráshoz való jogának (Alaptörvény XXIV. cikk (1) bek., XXVIII. cikk (1) bek.) sérelmét jelölte meg, mint az Alaptörvényben biztosított, támadott bírói döntések folytán megsértett jogokat.

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a tulajdonhoz való jog, mint alapjog sérelme tekintetében az indítványozó alkotmányjogi panaszának V. pontjában foglalt indokolást, a tisztességes eljáráshoz való jog, mint alapjog sérelme tekintetében pedig a VI. és a VII. pontokban kifejtett indokolást vegye figyelembe a következő kiegészítéssel:

Ahogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a tájékoztatásában felhívott, a jogbiztonság önmagában nem alapjog, azonban ezzel együtt az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntések az Alaptörvényben foglalt kritériumokkal mégis ellentétesek.

Tisztelettel hivatkozom a Tisztelt Alkotmánybíróság a 9/1992. (I. 30.) AB határozatában kifejtettekre:

„A jogállamiság alapvető ismérve a jogbiztonság, amely nemcsak az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is.”

"3. A jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam - s elsősorban a jogalkotó - kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. Vagyis a jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Ezért alapvetőek a jogbiztonság szempontjából az eljárási garanciák. Csak formalizált eljárás szabályainak követésével keletkezhetsz érvényes jogszabály, csak az eljárási normák betartásával működnek alkotmányosan a jogintézmények."

"5.....A jog érvényesülésének kiszámíthatósága magában foglalja a jogalkalmazás, így a bírósági eljárások kiszámíthatóságát is...."

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. §-a alapján:

"27. § Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal

fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

Az indítványozó álláspontja szerint a jelen panasszal támadott bírói ítéletek alaptörvényellenesek, hiszen az Alaptörvény B cikk (1) bekezdésében, 28. cikkében, XIII. cikk (1) bekezdésében, XXIV. cikkének (1) bekezdésében, valamint XXVIII. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket sértik.

Az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogai, amelyeket a fentiek szerint alaptörvényellenes bírói ítéletek sértenek, a következők:

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerint:

“Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”

Az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikkének (1) bekezdése pedig a következők szerint rendelkezik:

“Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

“Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

II.

Az indítványozó XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt jogának sérelme a következőkkel indokolható:

A Kúria döntése úgy keletkeztet tulajdonjog-elvonást eredményező kötelezettséget (tehát az adófizetést) az indítványozó oldalán, hogy nem kerül kétséget kizáró igazolásra az ezzel kapcsolatos tulajdonnövekmény (azaz a vagyoni érték megszerzése). Az adófizetési kötelezettség ugyanis értelemszerűen a vagyonnövekményhez kapcsolódik, a magánszemélynek abban az esetben kell jövedelemadót fizetnie, amennyiben jövedelemként vagyont szerez. A jövedelemkénti vagyonszerzés ugyanakkor csak abban az esetben történik meg, amennyiben a magánszemély a vagyonon, vagyoni értéken tulajdonjogot szerez – ideértve azt az esetet is, amennyiben tartozástól szabadul, hiszen ilyen esetben is megszerzi a tulajdonjogát annak a vagyoni eszköznek, amely adott esetben a tartozás csökkentésére szolgálna. Megjegyzem, az Alaptörvény ezen rendelkezéséből kiindulva is cáfolható a Kúria már fent részletezett, a “megszerzés” adójogi fogalmát a “birtokba vétel” általános fogalmának megfelelő érvelése.

A jelen jogesetben azonban fel sem merül az, hogy a Kúria kimondta volna: az indítványozó tulajdonjogot szerzett az általa birtokba vett pénzüsszegen. A Kúria csupán annyit rögzített: a

pénzösszeg utolsó igazolt birtokosa az indítványozó volt. Ebből következően azonban az is megállapítható, hogy a Kúria a tulajdonjog-elvonást eredményező adófizetési kötelezettséget olyan jogi helyzethez párosít, ahol a tulajdonjog megállapításra nem került.

A jogok és kötelezettségek egyenértékűségéből kiindulva (tehát hogy tulajdonjog-elvonás csak a tulajdonjog megszerzéséhez, vagy már megszerzett tulajdonjog fennállásához kapcsolódhat) viszont ilyen módon azt kellene megállapítani, hogy amennyiben az indítványozó a vagyoni érték után a megállapított jövedelemadót megfizeti, úgy a hivatkozott pénzösszeg tulajdonjogát is megszerzi. Értelemszerű ugyanis, hogy csak olyan vagyoni érték után lehet adófizetési kötelezettséget megállapítani, amely vagyoni érték tulajdonjogát az adózó megszerezte. Ez a gondolatmenet ugyanakkor nem csak az indítványozó oldalán eredményez a tulajdonjog elvonásával (az adófizetési kötelezettséggel) tulajdonjog csökkenést, hanem azon harmadik személy tulajdonjoga is sérül, akinek a javára, akinek a nevében került birtokba vételre a perbeli pénzösszeg. Az adófizetés azonban ilyen tulajdonjog változást nem eredményezhet, így a Kúria döntése sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakat, azaz **sérti az indítványozónak az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított jogát.**

III.

Az indítványozó XXIV. cikk (1) bekezdésében, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt jogának sérelme a következőkkel indokolható:

A Kúria a felülvizsgálati kérelemben szereplő, az alkotmányjogi panaszban b) megjelölés alatt idézett jogszabálysértéssel egyáltalán nem foglalkozott, azt ítéletében nem szerepeltette, és annak sem adta indokát, miért siklott át a felülvizsgálati kérelem ezen szakaszán.

Az Alaptörvény XXIV cikkének (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikkének (1) bekezdése azonban nem csak annyit jelent, hogy jogot fogalmaz meg az indítványozó (mint a jogok címzettje) oldalán. Ezek a rendelkezések kötelezettséget keletkeztetnek a jogalkalmazók oldalán. Ez a kötelezettség pedig annyit jelent, hogy a jogalkalmazók kötelesek elbírálni a hozzájuk beérkező kérelmeket. Azzal, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott, részletesen megjelölt jogszabálysértés elbírálását, az arra való utalást, vagy az elbírálás mellőzésének okát nem szerepeltette ítéletében, az indítványozó álláspontja szerint **az Alaptörvény XXIV cikkének (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikkének (1) bekezdése által az indítványozó részére biztosított jogokat sértette meg, hiszen az indítványozó által megjelölt jogszabálysértés felülvizsgálata elmaradt.**

Lényeges lett volna ezen kérdés elbírálása abból a szempontból is, hogy a Kúria ítéletének (és a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletének is) lényeges hivatkozási eleme volt az, hogy az indítványozó nem tudta igazolni, hogy a birtokba vett pénzösszeget harmadik személynek átadta (az indítványozó egyébként tett nyilatkozatot a pénzt átvevő személyre vonatkozóan). A [REDACTED] pénzforgalmának vizsgálatával azonban megállapítható lett volna az, hogy a [REDACTED] ténylegesen teljesített-e kifizetéseket a tárgybani időszakban. Mivel az indítványozó a [REDACTED] bankszámlájáról valamennyi, oda érkező pénzösszeget fel kellett, hogy vegye, a kifizetések forrása értelemszerűen csak az a pénz lehetett, amelyet az indítványozó felvett. Ez alapján pedig nyilvánvaló, hogy a pénz a [REDACTED] részére átadásra került.

A Kúria ítélete pontosan a fenti kérdéskör vizsgálatát tette lehetetlenné, hiszen a felülvizsgálati kérelmet elutasító döntés magát az ügyet zárta le, további bizonyítási és jogorvoslati lehetőség nélkül. Az ítéletben nem került megjelölésre, hogy a hivatkozott jogszabálysértés vizsgálata milyen okból maradt el – ennek hiányában viszont csak az állapítható meg, hogy a Kúria a kérelmet elbírátlanul hagyta, ezzel pedig a Kúria ítélete sérti az indítványozónak **az Alaptörvény XXIV cikkének (1) bekezdésében, valamint XXVIII. cikkének (1) bekezdésében biztosított jogait, hiszen a bíróság az indítványozó jogait és kötelezettségeit nem bírálta el.**

Az indítványozónak **az Alaptörvény XXIV cikkének (1) bekezdésében, valamint XXVIII. cikkének (1) bekezdésében biztosított jogait** mind a Kúria, mind a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete azért is **sérti**, mivel:

- i) A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság külön végzésben nem tájékoztatta a feleket a bizonyítandó tényekről, és a bizonyítás elmaradásának jogkövetkezményeiről.
- ii) A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a tárgyaláson sem tájékoztatta a feleket a bizonyítandó tényekről, és a bizonyítás elmaradásának jogkövetkezményeiről.
- iii) A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a tárgyaláson kérdést tett fel az indítványozó mint felperes részére a bizonyítással kapcsolatban anélkül, hogy a bizonyítás sikertelenségének jogkövetkezményeiről az indítványozót, mint felperest tájékoztatta volna.
- iv) A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság csupán a 2014. november 10. napján megtartott tárgyalás befejezésekor tett olyan tájékoztatást (9. számú jegyzőkönyv 3. oldal), amely szerint ha a felperes a bizonyítási indítványát nem tartja fenn, úgy *“a következő tárgyaláson újabb bizonyítási indítványok és nyilatkozatok bevárása nélkül, a rendelkezésre álló adatok alapján fog a kereset érdemében dönten* (Pp. 324. § (1) bekezdése, 3. §-a, 141. § (2) és (6) bekezdése)”.*”.*
- v) A Kúria pedig azt állapította meg az alkotmányjogi panaszban is rögzített, alaptörvény-ellenes módon, hogy a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság elegett tett a Pp. 3. § (3) bekezdésében rögzített kötelezettségének.

Az indítványozó álláspontja szerint a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt, a bíróságok számára megfogalmazott kötelezettség teljesülése jelenti az Alaptörvény XXIV cikkének (1) bekezdésében, valamint XXVIII. cikkének (1) bekezdésében biztosított jogokat nem sértő eljárás lefolytatását. Ez akként értendő, hogy amennyiben a bíróságok a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt kötelezettséget elmulasztják, úgy azzal **megsértik az indítványozónak az Alaptörvény XXIV cikkének (1) bekezdésében, valamint XXVIII. cikkének (1) bekezdésében biztosított jogait, így a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettség elmulasztásával lefolytatott eljárás nem tekinthető tisztességes eljárásnak.**

IV.

Fentieket összefoglalva, a már benyújtott alkotmányjogi panaszt kiegészítve tisztelettel előadom, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott bírói ítéletek sértik az indítványozónak az Alaptörvényben biztosított, a tulajdonhoz való jogát (Alaptörvény XIII. cikk (1) bek.), továbbá sértik az indítványozónak az Alaptörvényben biztosított, a tisztességes eljáráshoz való jogát (Alaptörvény XXIV. cikk (1) bek., XXVIII. cikk (1) bek.), valamint ellentétesek az Alaptörvénnyel tekintettel arra, hogy a jogállamiság követelményeinek, így jogbiztonság (kiszámíthatóság, előreláthatóság) – a Tisztelt Alkotmánybíróság korábbi határozatainak figyelembe vételével – nem felelnek meg.

A korábbiakban előadottak változatlan fenntartása mellett, kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 43. § (1) és (4) bekezdései alapján a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.27.545/2014/20. számú ítéletének, valamint a Kúria Kfv.I.35.212/2015/9. számú ítéletének alaptörvényellenességét megállapítani, és a hivatkozott bírói döntéseket megsemmisíteni szíveskedjék.

Budapest, 2016. július 18.

